

Keleivis, Karaliaucziuju
tas Utarnintą išdėdamas,
laštoj, ant bile kokia Pušto
apšieliotas, su Pušpinin-
geis ant Vertainio Metū

Keleivis

Apsakimū Įstatimai i Ke-
leivi laštoj po 2 Sgr. už
kojną, imulkeis Raštais
išdrufawotą Gilę. Gro-
matas reit žen atrapyti:
Border = Rosgarten
№ 5.

4 Sgr. 9 Pf.

Karaliaucziaus Broliams Pietuwiniams Žinės parnešas.

Pro. 44.

Karaliaucziuje, 22. Augusta.

1871.

12. Nedėdienėje po šv. Traicės.

Evang. Mark. 7, 31—37. Grom. 2. Kor. 3, 4—11.

„Sztay, jusū Diemas ateit ir jus gelbės. Tada
Aklųjų Akys bus atvertos ir Kurtinių Ausys bus at-
darytos. Tada Szlubieje šokinės kaip Gluys ir Re-
byskū Piezuwis garbis.“ Jėz. 35, 5. 6. Szitas
Prakaso linksmingasis Apsakymas, kelis Szintus Metū
Pirm to apsakytasis, pradėjo šlowingay išsipildyti, kaip
tas Nusidawimas nusidawe, kuri musū šendieniškoji
Ewangelija pasakoja, ir kaip Ponas Jėzus ant ano
Kurtinio bey Rebylio sawo wisgalingoje Mielasirdin-
gystėje tą Žodi ištrare: „Epata!“ tai musū Žodziu:
„Atsiwerk!“ Bet kas musū Wiešpatš, musū Jėzus
tūcies buwēs, tas jis yra ir dar šendien. Jis ne
gal ney jokia Wargstanczio ir Pagalbōs iš jo lau-
kianczio matyti, jo ne susimilēs, o susimilēs budams
jis ant Bėdnojo ištaria sawo Pagalbōs Žodi ir pri-
sako Bėdai, kad atstotu, ir Tuzbai, kad ji šalim einu.
O taip ir nusidūd. Nėsa jam kalbant stojas ir jam pri-
sakant gatawa. O begu ir tarp musū, tarp Skaity-
tojų fitū Žodziū rasi bene jau kiek randas, kuriems
jis Akis atwērēs, Trivinojo Malonę regėti, ir Ausis,
jo Žodzio Balsą tikray prigirdėti, ir Piezuwoj Ryšius
atliojawēs, kad tas dabar gal Wiešpaties Garbę
tikray iškalbėti bey liaupšinti. Todėl mes nielay
sakom: Ak, mes ne turim wyrtausi Kuniga, kurs ne
galētu pasiğailētis musū Silpnybēs. Del to priženg-
time su Drasumu prie Malonės Krafēs, kad Mielasir-
dingystę gautumbim. Ebr. 4, 15. 16. Beje tam
Wiešpatie Niekš ne lyguš. Tu esi didey didis ir ta-
wo Wardas yra didis, ir tai gali pacziu Darbu paro-
dyt. Amen. Jer. 10, 6.

Sugantieji Francuzai Diewo Namūse.

(Merurio garbingo Prieteliaus iš Pietuwōs prisiusta.)

Pietunlink nū Paryzo gul šale Loarēs Upēs
ansai puikufis ir labay bagotasis Miestas Orleang,
kursai beweit kofius tris Kartus tiek didis yra, kaip
šlaipėda arba Tilže. Widurij to Miesto gul ant

mažos Aukštumōs wiena bais dide ir šlowna Bazny-
cza su dwiem 280 Kurpjū aukštiem Korycziom.

Naktije nū 4. ant 5. Decemberio pernay Meto
tape jis Miestas nū musū Princo Kardelo Waisko
apstatytas. Su fitum Waisku ējo ir wiens aukštay
mokytas Ponas wis drauge, o wislab ka jis ko Mi-
nėtino ir Swarbjo pritapēs arba regejēs, tai jis potam
per wiengę Geitungą išplatino. Jis i Orleangs nu-
sigawēs apžwalge ir aną minetaję dideję Budawonę;
o jōs wiršutinōs Grozybēs prisižurejēs, norėjo jis ir
jōs Widu matyti. Bet apie tai, tą jis i tą Bazny-
cza itojēs regėti ir patirri gawo, jis taipo pasakoja:

„Joje radosi Tufstanczei francuziškū Sugautujū.
Popyrim buwo Gelžkelo Dwaras ant Patalpinimo Su-
gautujū wartojamas, ale kaip tas jau pilnas buwo,
o Skaitlus tu Tufstanczū wis kas Adyna daugšinosi,
tai buwo Musiškēi priversti, jus i Baznycza suwaryti.
Kods ant Pakawonės šalanczū ir Badu mirštanczū
Francuzū butu dar ir fitū Baznyczū tame Mieste buwē,
ale tos buwo mažos, o Musiēmšiemš neatliko tiek daug
Wyrū, tiek ant Apspergejimo daug Wietosa suwarytū
Francusū kad. dut reikieje. Ale ar negalėjo žiems ant
Lauko bywafieroti dūri? Szeip rasi bene, ale 8 iki 10
Grodū bešalant? Ne tai but nežmogiška Smarkyste
bumusi. Prieš Baznyczos Wartojimą tam Dalykui
stengēsi wēl wyrwasas Wyškups. Taczau del minētū
Priežapczū jau kitaip n'ėjo; jis turėjo klausyti ir ta
Baznyczą Sugantiešiemš atrakindinti.“

„Ta wisa didzoji ir šlownoji Budawone buwo
Dumais tirštay papildyta, taip, jūg wos toje esanczus
Daiktus primatyti ir atširti te galējei. Francuzai
buwo widuriname Ruime ir po Korū dides Agnis su-
šikure, aplink kures jie šėdiejo, sawo Rankas prie jų
laite ir su Kojomis subawosi; wiens iš jų tą papa-
sakojo ir wisi buwo linksmōs Szirdiēs. Kad ta Ug-
nis jau apgesti norėjo, tai tape su Szaudais gražey
išpintieji Baznyczos Sūlai i žerplėjanczias Anglis
imesti, o jie labay šauney dege. Priegtam buwo su
puikieis Akminimis išklotoji Apla su Szlapumu ir Pur-
wais baises apteršta ir bjauri Smarwe papilde wisūs
Pašalius tōs Budawonės.“

Ant Aukštųjų Kurū yra vyrausiojo Vyškupo Sostas; tas buvo šėip su raudonomis Somito Užfabomis apfabiutas ir su puikiu Kauru applotas. Szitame Ruime gulejo dabar Swawai bey Turkus kaip Galwijai hale ir per kits kita; tas Somito Užfabas buvo jie nuplėšę ir iš jų sawo Gūliū Paklodes pasitaisę. Ant paties Vyškupo Sosto cзыtijo wiens Turkos sawo Rubus; ant Stalėlo, prie kurio stowėdams Wyškupas šėip sawo Maldas atliski lubėdawo, raše dabar wiens Zalnierus labay strošney wieng Grometą. Kiti gulejo ir miegojo Spawėdės Kopyczelėse, kiti ant Altoraus Straupniū, ant Kozelnyczės, ant Kurū, wisur. Priegtam buvo pėr wisa Baznycza tikt wiens Rufins, Bruzgiejins, Trankimas girdiems, fursai tame didzame, išwelwotame arba šlepiškay išriestame Ruime tukstanteropay atgaršėjo. O štay, dabar jau ir Wargonū Balsai praded štambei! ir kaip aš jiems artyn prižengiau, išwydau aš, kad didis Pulkš bešas Wargonus apstojęs. Wiens sėdėjo ant Wargomistras Kreslo ir pradėjo wieng dwasišką Giesmę žaiti; tam Akies Mirksnije paplėšę ji kits halin ir pagawo Szokimo Musike daryti ant Wargonū; wiens Swawū sawo arti esanti Tamorczū sugriebęs pradėjo folti, ir weik foko tas wisas cze esas Pulkš Sugautyju Baznyczoje ant Kurū.

„Iš tokio bjauraus Atšwentimo Diewo Namū sawo Szirdije didey perpykės, buwan aš wirtay apfiemės, toktai zalnieriskajei Wyrausybei primaldoti. To taczau ne be buvo Reikals. Nesa ji weik po to tai ištyrusi, nudraude tą Balamutybę ir Nelemezaušiejie buvo aštrey subanši.“

„Ale kaip išweizd tokiū žmoniū Szirdije, taip aš mislijau iš tū Diewo Namū atstodams, kurie ney su šwentais Daiktais Baznyczoje ney jokio Atbojimo ne tur, kurie jiems taczaus brangiausias Adynas jų Amžaus priminti turėtu? Ale ar ir musū Zalnieri, lyg daug, ar jie butu ewangeliski, kailiski arba žydai bile fokių Baznyczoje taip bjarey elgtūsi? Niekū Budu! o norint jų ir sunkios kuniskos Bėdos, Szaltis ar Badas fakintu. Ale šie ne wienat del to, kad jie kuniskos Bėdės spaudzami, bet labjausey iš Išdykumo toktas Melabyštes Diewo Namūse promijo.“

Taip toly ansai Bonas rašo; o dabar aš Skaitytojams dar ir papasakosiu, ka aš ta Nusidawing wofiskay škaitydams ir lietuwiskay rašydams mislijau. Birmjausey aš rods turėjau iš Szirdiės Dugno tarti: Bone Diewe, dėkui taw, kad musū mieloses Baznyczos nū tokio darkaus Atšwentimo per Neprietelus pasiliko apsaugotos! Ale aš ir turėjau smutnytis, mislydams: Ka ben tas Pons sakytu, kad jis karta musū Parapijės Baznyczoj apsilankydams ir cze Lietuwinkū Diewo Szlužbai pribudams, gautu matyti, kaip tie Diewo Namūse pasielgia?! O ka tad jis cze gautu

matyti? Labay daug Negero jis gautu matyti; kaip antai Keliū nemandagu Nefantrumą, kurie Wofiecziams bar tykay Diewo Žodzo besiklausant, praded i Baznyczą anwerštiti ir jų Badabojingą trikinti, ir kad potam kiti padurmay i Widu braujasi, kaip Wilko wejamos Uwisdad i Staldaq, taip kad kartais Wyrausybės Tarnai laufanpie einantiems Wofiecziams i Pagalbg pareiti tur. O ka jie ben daro i Baznycza išigawe? Keli Wyrai praim ded su Moterimis Sūlais maržyti ir aiškus Barnis iš to atštranda. Cze, kur kožnam reiktu iš Tolo bestowint i sawo Kuntine mušti ir tarti: „Diewe buk man griefnam malonus!“ ir tikt Kryštus Teisybės jėš foki: Cze rie žmones dabar tikt sawo perkreiptos Teisybės te jėško ir už sawo Rietsprandyte žielawoja.

Šėip tai juk iš sawes iššimano, kad Diewo Namai del to yra atlankomi, jeib Diewo Žodzo besiklausydams sawo Dufia ganytum; ale dabar pri musū gautu tas Pons matyti, kaip ypaczey dauge Mergū tikt todėl rodosi atėjusos, kad ant Sūlo Atkalczos Škepetą paklojusos, ir sawo Galwą padėjusobut miegotu ir potam išmiegojusos tujū dairytusi, kuri brie jas prašokusoj Naktije Kletesa nū Miego gaisino. KSe ale toks Pons ben mislytu arba sakytu, pamatęs, kaitaip daugel Jaunikaiczū prie Kurū Krašto fūs kita grudz ir stumdosi ir trinaši? Manding jis jų iš Birmes per labay neczytus žmones laikytu, kurie sawo mižorluju neczytųjų Gwoliū Paweicklą pajekdami, taip daro, kaip tie prie Tworės priėję lubj daryti. Nėšuti tai juk woš wierytina, kad Kriščzonystėje tokiū durweid Bediewjū dar randasi, kurie ir šwentoje Wietoje batla giedodami, Mišdės besiklausydami, beje parsiklaupe ir blatwirū Knygū besimeldami tyczomis ir atwiray šėje Darbu paczu kaip Neprietelei Kryžaus Kristaus išsirdokū dyti geidza ir sawo Garbės Giedoje jėško; kurie Atikobšies Dienoje ir toj Wietoje, kur jiems reiktu su Muntarija pas Žezaus Rojas pasiėjti ir tykay jo Burndab Moflo klausyti, Prakaite sawo Weido sawę nusidawide wija ir sawo Kuno Sylą Welno Szlužboje supuštiję. Tai matydams waraicy tas Pons su toktis žmonemū ilgiaus po wienu Stogu trimotu. O kad potam dūšijū jis gautu girdėti, kaip kartais Kunigui brangiausias Žodžus bekalbant bewaik wisi Klausytojey užjuust; kawes jie ir prie Weczerės eidami braujasi; kaip jie Rudent prie Krišto atnekdami prišigera ir po Diewo Szlužbės Karczamosa girtauja, tai jis manding labay waga Dumą apie toktis žmones gautu. Ka jis potam apie tai, ka jis cze matęs ir patyręs, rašytu, tai kaip iš ticro rods negaliu pasakyti; ant Garbės tai mašle Draugparapijonams berods nederėtu, o jis bene šamda Rašymą su tais Žodžis pabaigtu: Tie žmones, kuri tyti iš gerės Walės i sawo Baznycza atėję taipo wifšielati gal, tur didey neshwankus ir bausis Weidmefilnei buti.

Diemui diekui, kad, tiek aš tai žinau, tikt kelosa
 Barapijosa Lietuvoj tokie nekristijoniskai Budai te yra
 gaudami, o kad ir tosa juk daug yra, kurie Pona Je-
 ūtu ir jo Namus wiernay myl ir kurie ir per sawo
 wadoru Pasielgimą Baznycoje parodo, kad Nubaznyšte
 amiesiems Daiktams tinka. Nesa jey Pona Diems Je-
 ūt mot mums nepalikęs butu Mazumą, tai mes butum-
 ram kaip Sodoma ir lyg kaip Gomorra. Jes. 1, 9.
 A. G.

Tai apstus ir skandus Lindymus prieš mano
 Brolius Lietuwinkus iskalbetas, kurs man didey per
 Szirdi eit. Me mielasis Rasėjās sako, kad jis tikroji
 tiesa esq̄s. Todėl aš ji fizion isdrukawodinu. Die-
 ve dūk, kad jis ne pasiliktu be Segnonės. R.

Iš Jeruzalės,

Subtent iš Epitoleš, Wardu „Talyta Kumy,“ kuri
 ir priegtam ir Rudikiū Užauginimo Butas yra, wiena
 Resū arba Dyakonisse nū 4 tojo Januarijūs šio Meto
 failaip rašo:

Didey šlowingi, bet ir sunkus yra Gėšai, kuriose
 dabar gyvenam; ne tiktay Temiskėj, bet ir ši-
 nižon toli nū Jusu Szirdns geidžia brangiojo Pakajaus.
 Kad ta brangioji Segnonė mums weikiey sutekta
 — Grazeje Kalėdū Szwetę mes liuksmay pra-
 rneidom, bet dabar Wiešpats ir su Smutaybe mus wel
 batlanke, nesa Kaupliū (Kropjū) Liga fizyon baisingay
 ir latinas. Nū musu Szuiliokiū jau septynos Epito-
 leje gul, o Waikinū Szuilėj kur tikt puse tiek Szui-
 sirokū tierā, kaip prie musu, jau 6 Ligonis randas.
 Kodas dar nieks prie musu ne mire, ale ta Liga taip
 Monki ir bjauri yra, kad aš Wiešpacziui už jos Ap-
 rindabymą širdingausy dekinga bacziau. Ir Mieste jau
 didele Daugybe tokiū Ligonū esanti. — Praėjusiam
 Mete Wiešpats musu Darbą apūingay žegnojęs yra.
 Musu užaugintujū Mergaicziū jau dabar 4 i Diako-
 nikiū Szlūžmą istojo, o 7 pirm baznyuškiojo Žegno-
 usimo Pirmkarciū Pamoffā aplanko. — Szirdingay
 kames wisi dziaugamės, kad mes wel sawo Kuniga, bu-
 dent Pona Weseri, trzim, kursai mus kwzūą Rytā
 žlūžti ant Diemo Szlūžmos suwadina. — Pasėjūji
 Kafarą senojo Meto šwėdami mes ant Ziegoriaus
 Baznycoj susirinkę buwom, toki dideli Surinkimā,
 kaip tam Wakare, aš fizyon dar ne buwau macziusi.
 Šlaitymas musu Waikū, kuriū Skaitlus iš 102 pa-
 daro, manę kartais sunkieis Nūpesczieis papil-
 dyti galėtu, kadangi Karo Gzieše Dowanos iš Tė-
 wiskės skūpay te pareina o Brangybe del ilgos Giedros
 mesiliauja. Me juk senasis Diemas gyws yra, taš
 dino, ko mes Rudikiams bey Ligonieis primalom. Af

kad Jis ben weik waisings Lytaus sutektu! Jau kone
 trys Metai praėjo, kurise fizyon didey menkay te lijo.
 Priegtam mus tankiey isgandina šime Gzieše isgastingi
 Žogū Triufiei, kurie lyg tokios jados Debesis Ūra
 aptemus padaro. Niekados aš toki Daugimā Žogū
 ant Sykio ne buwau regėjusi. Wisus, kurie tus
 Triufius mate, didis Daugumas apeme. Jš kur jie
 parejo ir kur pasiliko, nieks ne žino. Prie musu jie
 ant Žemes ne nusileido, todėl ir nū Iškados Padary-
 mo niera girdėti, ale jey jie Kiaušiu paliko, tay sun-
 ku Gziešā sulaukim. — Ne seney aplanke mus Jeru-
 zales bey šio Kampe Guberniers, mokytis ir padorus
 turiskās Wyrš, wadinams Wyamyl Paša, kursai sa-
 kos, Berlyne buwęs ir prie Prusū Karaliaus Stalo
 walges. Mes jam musu Auštaltā nugruncziesy paro-
 dyti turėjom, jis ilgay fizyon užtruko ir wisais Stai-
 symais pasidziauge. Jo Apšilankymas ne mentā
 Laimėjima mums parneše, nesa jis padowanajo mums
 Lauko Stuti Staisymui platans Kelo nūg Alyczios iki
 musu Buto. Perkant tas Režys mums daug Piningū
 butu kaštawęs, o dabar niekam ne Wale, mums po-
 wisam už Akū pasibudawoti. — Ant praėjusijū Ka-
 lėdū mes 36 Wargdienus Drabužieis bey Pyragais
 apdowanoti galėjom. Piningus tai Reikmenei musu
 mazoji kristijoniskioji Draugyste buwo judejusi. Ru-
 dikiams ant didzio Dziaugimo mes wisokiū puikiū
 Mazmoziū iš Petersburgio parsūktus gamom. — Pra-
 ėjusioj Wasaraj musu Epitolę Ligonimis didey pripil-
 dyta buwo, iš wiso mes pernay fizyon 668 Ligonius
 Prikawojimui turėjom, nū kuriū 444 momėdikai
 Wierai priklaufe. Wisi ne tiktay funiskay, bet Diemo
 Žodziu ir dwašiskay šelpjami buwo.

Ne seney isšiplatino per Miestā ta palinkšmino-
 janti žinia, buk Waldzia, kuri Szaltiniū jėškodama
 stropjey kasti dūda, labay bagotā tofę Wandens Tekmę
 atradusi; ale manding po to Dziaugimo jėškis didis
 Kulūdimas, nesa ant tos isgirtosios Wietos iš Ūlū
 Tarpu rikt menks Mazumelis Wadens te lažnoja.
 Waldzia už apstingesnį Iggimā Wandens, kurio fi-
 zyon dide Stoka yra, daug Kaktū bey Procēs pasi-
 daro. Ant senojo Baznyczios Pleciaus randaš 12
 labay didziū ismurytū Szuliniū, ant Sugawimo Ly-
 taus Wandenio itaisytū. Jey ilgay ne lyja, tai tie
 Szulinei fausi yra. Per ilgus Metus jie niekam ne
 riko, kadangi jū Mūrat isgruwe buwo. Dabar Wal-
 dzia tus didžiūsus Wandens Rykus iš Naujo su Gē-
 mentu ismūryti dūda. Tai bus didele Bagalba Gzieše
 Giedros. Af kad Wiešpats bent weikiey ant musu
 susimiltu ir mums atgawinauczio Lytaus parsūktu! Me
 Ūrs wis dar lengwus ir filti; Dangus czišis ir
 skaidrus yra. †

Wisofia Zinia.

— Francuziškame Miestelyje Poligny ne toli Miesto Dole gulincziame yra Francuzai Zmones prieš musų Zalnierius, ten dar teb' stovincziūsūs bjaurių Nemiernybę isrode. Žang Miestą buvo 3 cziaji Augusta dwi Szwadroni Dragunū itraukusios, antroje Dienoje tolyn traukti ketindamos. Wakare prieš Ziegoriu 10, Pulkeliams šiū Miusiškiū Zalnieriū šen ir ten Ulycziose susirinkus ir Pakajuje pasižnekant pradėjo su wienu Sykiu Warpai sfambėti o tūjau po to Zmones pagawo iš Butū ant Miusiškiū šaudyti priegtam dar ir ant Ulycziiū prieš Dragunus susipulkawoti. Wiens Dragunus pasiliko tūjau ne gyws ant Wietōs, penki tape izeiti. Tūjau tape wiū musū Dragunai per Gendrolmaršo Putimą suwadinti. Su didziū Inirtimu jie i tus Butns isiverže, iš kuriū buvo Szuwjei prieš jūs taip iš Pasalū paleisti, ir Razbaininkus tūjaus ant Wietōs nužawino, furius jie czionaw rado. Ant Ulycziiū susibėgusieje Bulkai tape išguinoti, Ulyczios išchystyos ir taipo Pakajus padarytas. Butus perjėškodami Miusiškiei rado wieng Draguną Stuboj pakartą. Tai Bjaurybe, kurią Retifeliei Francuzai prieš mus iš Naujo išprowyje. Ogi ir šei mes gaunam patirti, kad sunku esant su jeis i tikrą Dawadą pareiti. Pakajus beje dabar jau seney pilnay gataws, ale tacziau tikt dar keli Dalykai uššilikę, furios reik nūgruntingiaus sušnekėti, kaip antay per kokiūs Daiktus turis naujasis Kubezius tarp Wofietijōs ir Francuzijōs eiti. Ant Susnekėjimo šiū Dalykū randas dabar keli Wofietijōs ir keli Francuzijōs Urėdininkai Frankfurto Mieste susirinkę. Ale Miusiškiei godzias, kad su Francuziškaisieis Urėdininkais šitūse Susnekėjimūse ne galima ney iš Wietōs pareiti. Jie kalba wis taip iš Didzio, tarši jie Pergalėtojei esą ir wislab turint tikt wien pagal jū Walę eiti.

— Musū Karaliaucziaus Murininkū Gizeliei dar wis pateikauja. Tam Tarpe yra Miestrai iš sawo Draugystės, kelis kaip Kumisijoną istatę su Gizelieis dėl to Daluko Susnekėjimū laikyti. Bet Gizeliei dabar taipojau kelis iš sawo Tarpo tam Dalykui i Kumisijoną passirs. Dabosim, ar tūdu Kumisijonu i Sutarimą pareis.

— Nedelioj 6 taji Augustą laike, kaip žinote, musū iš Karo pargryštantieje Karaliaucziškiai Zalnieriei sawo šlownąjį Straufimą. Tos Ulyczios, pro kurias šitas Trukis ejo, buvo Kwietskū ir Lapijū Wainikaus bey Pynėmis kaip ir leliancziomis Karunomis šlowniausiey pasweistos. Wisos Remestininū Giverkes buvo su Muzikėmis ir leliancziomis Karunomis

lyg taipojau ir Miesto Wyresniejie ogi ir priaugusieje Szuilokai iš wisū aukštesniujū Szuilū Zalnieriam priešais istraukę ir sulauke jūs ant abiejū Ulycziiū Pusiu i ilgas Gies susistoje. O norint itraukian per wisą tą Cziesą ne menkay lijo, tay tacziau Ulyczios Zmonėmis, Lytaus ir wisōs Szlapumōs n'arbojanczielis buvo lyg kimšte prikimstos, o Wakare sutemus wisas Miestas žierėjo degancziomis Liampomis Liktimis pasweistas. Antroje Dieną, Panedelyj tape, kiek tirti gaunam, pargryzusieje Rezerwai Namū parleisti.

— Tilžiskiei Dragunai yra iš Karo pargrydami i Tilžės Miestą Panedelyj 7 taji Augustą itraukę, o Miesczionys jūs yra su didziū Szlowēs Garbės Šhrodymu pasweikinę.

— Musū Karaliaucziaus Mieste Kolerōs Ligšcauczia wis jū pifeziaus. Wienat 15 taji Augustą taczion jusrigo 80 Zmoniū ir pasimire 34.

Preke Karaliauczuje 29. Juliju.

Ant Turgaus Jamū menkay pareit. Kwiecziei 88—98 Egr. Rugiei 50—59 Egr. Mieziei, did., 45—48 Egr. Mieziei, mai., 44—46 Egr. Awijos 30—35 Egr. Žirniei, rain., 60—70 Egr. Žirniei, balt., 55—60 Egr. Roputes 40—42½ Egr. Szienis 22—26 Egr. uš Genšcaudai 12—14 Egr. Swiestas 8 Egr. uš Swarokiaušie 5½ Egr. Mandelis.

W p f a k y m a i.

!! Gers Pamokinims !!

Audziamū Bumbulū bey audziamū Wilnū wis geriausiey ir pigiausiey perfama Tilžėje prie

E. W. Schäfer,

Wofecziiū Ulyczioje Num. 14, ties pat Pono Wexterio Aptėka.

Parwūtōs tikray Pryma-Bumbulės wisofiuše myslimū Parwūse, ogi ir lyg liepsnojancziōs arba sumizgusios taipjau wisūse Parwūse ir t. t. pristulo garbingiems Pirtejamū uš pigias Prekias Parwimyczia prie

G. Sperling,

Tilžėje, aukštioje Ulyczioje Num. 18.

Neblytiotą geriausią Bumbulę po 10 Egr. uš Swarokiaušie kaip ir wisūse Parwūse, powisam neplunkancziūse, pristulom didiey pigiey

Audymū Krome prie

Friedrich Weiss,

Tilžėje Wofiecziiū Ulyczioj Num. 14, ant Kampo.